Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

DIREKTIVA SVETA 1999/32/ES

z dne 26. aprila 1999

o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS

(UL L 121, 11.5.1999, str. 13)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003
►M2	Direktiva 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005	L 191	59	22.7.2005
►M3	Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009	L 87	109	31.3.2009
►M4	Direktiva 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009	L 140	88	5.6.2009

▼B

DIREKTIVA SVETA 1999/32/ES

z dne 26. aprila 1999

o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 189c Pogodbe ([3]),

(1) ker so cilji in načela okoljske politike Skupnosti, kot so na podlagi načel, vsebovanih v členu 130r Pogodbe, določeni v programih varstva okolja in zlasti v Petem programu varstva okolja ([4]), usmerjeni zlasti k zagotavljanju učinkovitega varstva vseh ljudi pred znanimi tveganji zaradi emisij žveplovega dioksida in k varovanju okolja, tako da se preprečuje odlaganje žvepla, ki presega kritične obremenitve in ravni;

(2) ker člen 129 Pogodbe določa, da morajo zahteve za zdravje ljudi biti sestavni del drugih politik Skupnosti; ker člen 3(o) Pogodbe določa, da naj bi dejavnosti Skupnosti prispevale k doseganju visoke ravni zdravstvenega varstva;

(3) ker emisije žveplovega dioksida pomembno prispevajo k problemu zakisljevanja v Skupnosti; ker ima žveplov dioksid tudi neposreden učinek na zdravje ljudi in okolje;

(4) ker zakisljevanje in žveplov dioksid v zraku poškodujeta občutljive ekosisteme, zmanjšata biotsko raznovrstnost in rekreacijsko vrednost ter škodljivo učinkujeta na poljedelsko proizvodnjo in rast gozdov; ker lahko kisli dež v mestih povzroči pomembno škodo na zgradbah in arhitekturni dediščini; ker ima lahko onesnaženje z žveplovim dioksidom pomemben učinek na zdravje ljudi, zlasti pri tistih delih prebivalstva, ki trpijo zaradi bolezni dihal;

(5) ker je zakisljevanje čezmejni pojav, ki ga je treba reševati na ravni Skupnosti ter na nacionalni ali lokalni ravni;

(6) ker emisije žveplovega dioksida prispevajo k nastanku trdnih delcev v zraku;

(7) ker so Skupnost in posamezne države članice pogodbenice Konvencije UN-ECE o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja; ker drugi Protokol UN-ECE o čezmejnem onesnaževanju z žveplovim dioksidom predvideva, da naj bi pogodbenice zmanjšale emisije žveplovega dioksida skladno s 30 % ali večjim zmanjšanjem, določenim v prvem protokolu in ker drugi protokol UN-ECE temelji na predpostavki, da se bodo na nekaterih občutljivih območjih kritične obremenitve in ravni še naprej presegale; ker bodo nadaljnji ukrepi za zmanjšanje emisij žveplovega diok-

([1]) UL C 190, 21.6.1997, str. 9 in UL C 259, 18.8.1998, str. 5.
([2]) UL C 355, 21.11.1997, str. 1.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. maja 1998 (UL C 167, 1.6.1998, str. 111), Skupno stališče Sveta z dne 6. oktobra 1998 (UL C 364, 25.11.1998, str. 20) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. februarja 1999 (še ni objavljen v Uradnem listu).
([4]) UL C 138, 17.5.1993, str. 5.

▼B

sida še naprej potrebni, če naj bi se upoštevali cilji Petega programa varstva okolja; ker naj bi pogodbenice torej še nadalje znatno zmanjševale emisije žveplovega dioksida;

(8) ker je že desetletja znano, da je žveplo, ki se v majhnih količinah naravno pojavlja v nafti in premogu, prevladujoči vir emisij žveplovega dioksida, ki so eden od glavnih razlogov za „kisli dež“ in eden od glavnih vzrokov onesnaženosti zraka v mnogih urbanih in industrijskih območjih;

(9) ker je Komisija nedavno objavila sporočilo o gospodarni strategiji boja proti zakisljevanju v Skupnosti; ker je bil nadzor nad emisijami žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva opredeljen kot sestavni del te gospodarne strategije; ker Skupnost priznava potrebo po ukrepih v zvezi z vsemi drugimi vrstami goriva;

(10) ker so študije pokazale, da bodo koristi zaradi zmanjševanja emisij žvepla z zniževanjem vsebnosti žvepla v gorivu mnogokrat precej večje od ocenjenih stroškov za industrijo iz te direktive in ker je tehnologija za zniževanje ravni žvepla v tekočem gorivu na voljo in dobro uveljavljena;

(11) ker se skladno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 3b Pogodbe cilj, zmanjšati emisije žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva, ne more učinkovito doseči, če države članice delujejo vsaka posebej; ker neusklajeno delovanje ne zagotavlja doseganja željenega cilja, je potencialno protiproduktivno, njegova posledica pa bo precejšnja negotovost na trgu z zadevnimi vrstami goriva; ker je torej glede na potrebo po zmanjšanju emisij žveplovega dioksida v celotni Skupnosti bolj učinkovito ukrepati na ravni Skupnosti; ker se ta direktiva omejuje na minimalne zahteve, ki so potrebne za doseganje željenega cilja;

(12) ker je bila v Direktivi Sveta 93/12/ES z dne 23. marca 1993 o vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih [1] Komisija zaprošena, da predloži Svetu predlog, ki predpisuje nižje mejne vrednosti za vsebnost žvepla v plinskem olju in nove mejne vrednosti za letalsko gorivo na kerozinski osnovi; ker bi bilo na podlagi študij gospodarnosti primerno določiti mejne vrednosti za vsebnost žvepla v drugih vrstah tekočega goriva, zlasti v težkem kurilnem olju, ladijskem kurilnem olju, plinskem olju za plovila in plinskem olju;

(13) ker naj bi skladno s členom 130t Pogodbe ta direktiva ne preprečevala kateri oli državi članici, da ohrani ali uvede strožje varstvene ukrepe; ker morajo biti taki ukrepi združljivi s Pogodbo in ker naj bi o tem uradno obvestili Komisijo;

(14) ker naj bi države članice pred uvedbo novih, strožjih varstvenih ukrepov uradno obvestile Komisijo o osnutkih teh ukrepov skladno z Direktivo Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi postopka zagotavljanja informacij na področju tehničnih standardov in predpisov [2];

(15) ker je glede na mejno vrednost vsebnosti žvepla v težkem kurilnem olju primerno, da se predvidijo odstopanja v državah članicah in regijah, kjer to dopuščajo razmere v okolju;

---

[1] UL L 74, 27.3.1993, str. 81.

[2] UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 96/139/ES (UL L 32, 10.2.1996, str. 31).

▼B

(16) ker je glede na mejno vrednost vsebnosti žvepla v težkem kurilnem olju primerno tudi, da se predvidijo odstopanja za njegovo uporabo v kurilnih napravah, ki upoštevajo mejne vrednosti emisij iz Direktive Sveta 88/609/EGS z dne 24. novembra 1988 ([1]) o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav; ker je glede na bližnji pregled Direktive 88/609/EGS morda potrebno pregledati in, če je to primerno, popraviti nekatere določbe te direktive;

(17) ker naj bi za kurilne naprave v rafinerijah, ki ne sodijo v področje člena 3(3)(i)(c) te direktive, povprečje emisij žveplovega dioksida iz takih naprav, ne presegalo mejnih vrednosti iz Direktive 88/609/EGS ali iz katere koli prihodnje spremembe te direktive; ker naj bi pri uporabi te direktive države članice upoštevale, da zamenjava z gorivom, ki ni gorivo iz člena 2, ne sme povzročiti povečanih emisij onesnaževal, ki povzročajo zakisljevanje;

(18) ker je bila na podlagi Direktive 93/12/EGS že določena mejna vrednost 0,2 % za vsebnost žvepla v plinskem olju; ker naj bi se do 1. januarja 2008 ta mejna vrednost zmanjšala na 0,1 %;

(19) ker je bilo skladno z Aktom o pristopu iz leta 1994 Avstriji in Finski odobreno odstopanje za dobo štirih let od datuma pristopa v zvezi z določbami iz Direktive 93/12/EGS o vsebnosti žvepla v plinskem olju;

(20) ker lahko mejni vrednosti 0,2 % (od leta 2000) in 0,1 % (od leta 2008) za vsebnost žvepla v plinskem olju, namenjenem uporabi na morskih ladjah, predstavljata tehnični in ekonomski problem za Grčijo na njenem celotnem ozemlju, Španijo v zvezi s Kanarskimi otoki, Francijo v zvezi z njenimi čezmorskimi departmaji in Portugalsko v zvezi z Madeiro in Azori; ker naj bi odstopanje za Grčijo, Kanarske otoke, francoske čezmorske departmaje ter Madeiro in Azore ne imelo negativnih učinkov na trg s plinskim oljem, namenjenim za uporabo v pomorstvu, in ker naj bi izvoz plinskega olja za uporabo v pomorstvu iz Grčije, Kanarskih otokov, francoskih čezmorskih departmajev ter Madeire in Azorov v druge države članice zadovoljil veljavne zahteve v državah članicah uvoznicah; ker naj bi se Grčiji, Kanarskim otokom, francoskim čezmorskim departmajem ter Madeiri in Azorom torej zagotovilo odstopanje od mejnih vrednosti utežne vsebnosti žvepla v plinskem olju, uporabljenem v pomorstvu;

(21) ker emisije žvepla iz ladijskega prometa zaradi sežiganja ladijskega goriva z visoko vsebnostjo žvepla prispevajo k onesnaževanju z žveplovim dioksidom in problemom zakisljevanja; ker bo na nadaljnjih in prihodnjih pogajanjih o Konvenciji MARPOL v okviru Mednarodne pomorske organizacije (MPO) Skupnost zagovarjala učinkovitejše varovanje območij, ki so občutljiva na emisije SO_x, in zmanjšanje običajne mejne vrednosti za ladijsko kurilno olje (od sedanjih 4,5 %); ker naj bi se nadaljevala prizadevanja Skupnosti za razglasitev Severnega morja/Kanala za posebno nadzorno območje nizkih emisij SO_x;

(22) ker so potrebne podrobnejše raziskave učinkov zakisljevanja na ekosisteme in človekovo telo; ker Skupnost podpira take raziskave na podlagi Petega okvirnega raziskovalnega programa ([2]);

(23) ker lahko Komisija v primeru motenj oskrbe s surovo nafto, naftnimi proizvodi ali drugimi ogljikovodiki odobri vlogo za višjo mejno vrednost na ozemlju države članice;

([1]) UL L 336, 7.12.1988, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/66/ES (UL L 337, 24.12.1994, str. 83).
([2]) UL L 26, 1.2.1999, str. 1.

▼B

(24) ker naj bi države članice izdelale ustrezne mehanizme za spremljanje skladnosti z določbami te direktive; ker naj bi se poročila o vsebnosti žvepla v tekočem gorivu predložila Komisiji;

(25) ker bo zaradi jasnosti treba spremeniti Direktivo 93/12/EGS,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. Namen te direktive je zmanjšati emisije žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva, in tako zmanjšati škodljive učinke takih emisij na človeka in okolje.

▼M2

2. Zmanjšanje emisij žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst naftnega tekočega goriva, se doseže, če se kot pogoj za uporabo takega goriva na ozemlju držav članic, v teritorialnem morju in izključnih ekonomskih conah ali conah nadzora onesnaževanja uvedejo mejne vrednosti za vsebnost žvepla v njih.

Omejitve glede vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah naftnega tekočega goriva, ki so določene v tej direktivi, se ne uporabljajo za:

(a) goriva, namenjena za raziskave in testiranje;

(b) goriva, namenjena za predelavo pred končnim sežigom;

(c) goriva, ki se predelajo v rafinerijah;

(d) goriva, ki se uporabljajo in dajejo na trgu v najbolj oddaljenih regijah Skupnosti, če zadevne države članice zagotovijo, da se v teh regijah:

— upoštevajo standardi kakovosti zraka,

— ne uporablja težko kurilno olje, katerega vsebnost žvepla presega 3 % mase;

(e) goriva, ki jih uporabljajo vojne ladje in druga plovila v vojaški službi. Vendar pa si vsaka država članica s sprejetjem ustreznih ukrepov, ki ne ogrožajo delovanja ali operativnih zmogljivosti takih ladij, prizadeva zagotoviti, da te ladje v mejah razumnega in izvedljivega ravnajo v skladu s to direktivo;

(f) katero koli rabo goriva na plovilu, ki je potrebna za zagotovitev varnosti ladje ali za reševanje življenja na morju;

(g) katero koli rabo goriva na ladji, ki je potrebna zaradi škode, nastale njej ali njeni opremi, če se po nastanku škode sprejmejo vsi razumni ukrepi za preprečitev ali zmanjšanje presežnih emisij in če so bili ukrepi za odpravo škode sprejeti, kakor hitro je bilo mogoče. To ne velja, če je lastnik ali poveljnik ladje škodo povzročil naklepno ali iz hude malomarnosti;

(h) goriva na krovu plovil, ki uporabljajo v skladu s členom 4c odobrene tehnologije za zmanjševanje emisij.

▼B

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi:

1. *težko kurilno olje pomeni:*

▼M2

— katero koli naftno tekoče gorivo, ki sodi pod oznake KN 2710 19 51 do 2710 19 69, razen goriva za plovila, ali

▼B

— katero koli naftno tekoče gorivo, razen plinskega olja, kot je opredeljeno v točkah 2 in 3, ki glede na meje destilacije sodi v razred težkih olj, namenjenih za uporabo kot gorivo in pri katerem manj kot 65 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C po metodi ASTM D86. Če se destilacija ne more določiti z metodo ASTM D86, se naftni proizvod prav tako razvrsti v razred težkega kurilnega olja;

2. ►M2 *plinsko olje pomeni:*

— katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, ki sodi pod oznake KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 45 ali 2710 19 49, ali

— katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, pri katerem manj kot 65 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C in pri katerem vsaj 85 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 350 °C po metodi ASTM D86. ◄

Dizelsko gorivo, kot je določeno v členu 2(2) Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive Sveta 93/12/EGS ([1]), je izključeno iz te opredelitve. Iz te opredelitve je izključeno tudi gorivo za stroje, ki se uporabljajo zunaj cest, in kmetijske traktorje;

▼M4

3. *gorivo za plovila* je katero koli naftno tekoče gorivo, namenjeno za uporabo ali v uporabi na plovilih, vključno z gorivi, ki so opredeljena v ISO 8217. To gorivo vključuje vsako naftno tekoče gorivo, ki se uporablja na plovilih za celinske plovne poti ali plovilih za rekreacijo, opredeljenih v Direktivi 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalcem iz motorjev z notranjim izgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo ([2]), in Direktivi 94/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo ([3]), kadar se takšna plovila uporabljajo na morju;

▼M2

3a. *dizelsko olje za plovila* je katero koli gorivo za plovila, katerega viskoznost ali gostota je v mejah, določenih za destilate tipa DMB in DMC iz tabele I ISO 8217;

3b. *plinsko olje za plovila* je katero koli gorivo za plovila, katerega viskoznost ali gostota je v mejah, določenih za destilate tipa DMX in DMA iz tabele I ISO 8217;

3c. *MARPOL pomeni* Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja z ladij iz leta 1973, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1978 h Konvenciji;

3d. *Priloga VI k MARPOL pomeni* prilogo z naslovom „Pravila za preprečevanje onesnaževanja zraka z ladij“, ki je bila s Protokolom iz leta 1997 dodana h Konvenciji MARPOL;

3e. *območja nadzora nad emisijami SOx* pomenijo morska območja, ki jih je kot taka opredelila MPO v skladu s Prilogo VI k MARPOL;

3f. *potniške ladje* pomenijo ladje, ki prevažajo več kot 12 potnikov, pri čemer je potnik vsaka oseba, razen:

([1]) UL L 350, 28.12.1998, str. 58.
([2]) UL L 59, 27.2.1998, str. 1.
([3]) UL L 164, 30.6.1994, str. 15.

▼M2

(i) poveljnika ladje in članov posadke ali drugih oseb, ki so na kakršni koli podlagi na krovu zaposleni ali najeti v zvezi z obratovanjem ladje; in

(ii) otrok, mlajših od enega leta;

3g. *linijski prevozi* pomenijo zaporedje plovb ladje med dvema ali več istimi pristanišči ali zaporedje plovb iz istega pristanišča in vanj brez vmesnih postankov:

(i) v skladu z objavljenim voznim redom; ali

(ii) ki so tako redne ali pogoste, da imajo prepoznaven vozni red;

3h. *vojna ladja* pomeni ladjo, ki pripada oboroženim silam države in nosi zunanja znamenja, po katerih se prepozna njeno državljanstvo, je pod poveljstvom od vlade ustrezno pooblaščenega častnika, čigar ime se nahaja na ustreznem seznamu častnikov, in za katere posadko velja običajna vojaška disciplina;

3i. *zasidrane ladje* pomenijo ladje, ki so varno pritrjene ali zasidrane v pristanišču Skupnosti med natovarjanjem, iztovarjanjem ali oskrbo, vključno s časom, ko ni pretovarjanja;

▼M4

_____

▼M2

3k. *dajanje na trg* pomeni odplačno ali neodplačno dobavo ali dajanje na voljo goriva za plovila za sežiganje na krovu tretjim osebam, kjer koli znotraj jurisdikcije držav članic. Izključeni sta dobava in dajanje na voljo goriva za plovila za namene izvoza v rezervoarjih za tovor;

3l. *najbolj oddaljene regije* pomenijo francoske čezmorske departmaje, Azore, Madeiro in Kanarske otoke, kot je določeno v členu 299 Pogodbe;

3m. *tehnologija za zmanjševanje emisij* pomeni sistem čiščenja izpušnih plinov ali katero koli drugo preverljivo in izvedljivo tehnološko metodo;

▼B

4. *metoda ASTM pomeni* metode Ameriškega združenja za testiranje in materiale, ki so bile objavljene v standardnih opredelitvah in specifikacijah naftnih proizvodov in maziv leta 1976;

5. *kurilna naprava pomeni* vsako tehnično napravo, v kateri se uporablja z zgorevanjem goriv pridobljena toplota.

▼M2

_____

Člen 3

Največja vsebnost žvepla v težkem kurilnem olju

1. Države članice storijo vse potrebno, da se od 1. januarja 2003 težka kurilna olja z vsebnostjo žvepla več kot 1 % mase, ne uporabljajo na njihovem ozemlju.

2. (i) Pod pogojem ustreznega spremljanja emisij s strani pristojnih organov se ta zahteva ne uporablja za težka kurilna olja, ki se sežigajo:

(a) v kurilnih napravah, ki sodijo na področje uporabe Direktive 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ([1]), za katere se v

([1]) UL L 309, 27.11.2001, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

▼M2

skladu z opredelitvijo iz člena 2(9) Direktive šteje, da so nove naprave, ter ki upoštevajo mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida za take naprave iz Priloge IV k navedeni direktivi in so uporabljene v skladu s členom 4 Direktive;

(b) v kurilnih napravah, ki sodijo na področje uporabe Direktive 2001/80/ES, za katere se v skladu z opredelitvijo iz člena 2(10) Direktive šteje, da so obstoječe naprave, če so emisije žveplovega dioksida iz teh kurilnih naprav manjše ali enake 1 700 mg/Nm^3 pri vsebnosti kisika v suhem odpadnem plinu 3 % po prostornini ter če so od 1. januarja 2008 emisije žveplovega dioksida iz kurilnih naprav v skladu s členom 4(3)(a) Direktive 2001/80/ES enake ali manjše od tistih, ki izhajajo iz upoštevanja mejnih vrednosti emisij za nove naprav iz dela A Priloge IV k navedeni direktivi in, kjer je primerno, ob uporabi členov 5, 7 in 8 Direktive;

(c) v drugih kurilnih napravah, ki ne sodijo pod (a) ali (b), če emisije žveplovega dioksida ne presegajo 1 700 mg/Nm^3 pri vsebnosti kisika v suhem odpadnem plinu 3 % po prostornini;

(d) v rafinerijah, kjer je mesečno povprečje emisij žveplovega dioksida iz vseh naprav v rafineriji, ne glede na uporabljeno vrsto goriva ali kombinacijo goriv, v okviru mejne vrednosti, ki jo določi vsaka država članica, in ne presega 1 700 mg/Nm^3. To se ne uporablja za kurilne naprave, ki sodijo pod (a) ali, od 1. januarja 2008, pod (b).

(ii) Države članice storijo vse potrebno, da vse kurilne naprave, ki uporabljajo težko kurilno olje z vsebnostjo žvepla, ki je večja od vsebnosti iz odstavka 1, ne obratujejo brez dovoljenja pristojnega organa, ki določi mejne vrednosti emisij.

3. Določbe odstavka 2 se pregledajo in, če je to primerno, spremenijo z upoštevanjem morebitnih prihodnjih sprememb Direktive 2001/80/ES.

▼B

Člen 4

Največja vsebnost žvepla v plinskem olju

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se plinsko olje, skupaj s plinskim oljem za plovila, ne uporablja na njihovem ozemlju od:

— julija 2000, če njihova vsebnost žvepla presega 0,20 % mase,

— 1. januarja 2008, če njihova vsebnost žvepla presega 0,10 % mase.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko Španija za Kanarske otoke, Francija za svoje čezmorske departmaje, Grčija za svoje celotno ozemlje ali del ozemlja in Portugalska za Madeiro in Azore odobrijo uporabo plinskega olja za uporabo v pomorstvu z vsebnostjo žvepla, ki presega mejne vrednosti iz odstavka 1.

▼M2

Člen 4a

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo v območjih nadzora nad emisijami SOx in na potniških ladjah, ki opravljajo linijske prevoze v pristanišča Skupnosti ali iz njih

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se goriva za plovila ne uporabljajo na območjih njihovih teritorialnih voda,

▼M2

izključnih ekonomskih con in con nadzora onesnaževanja, ki sodijo v območja nadzora nad emisijami SOx, če vsebnost žvepla v teh vrstah goriva presega 1,5 % mase. To velja za vsa plovila ne glede na zastavo, pod katero plujejo, vključno s plovili, ki so potovanje začela zunaj Skupnosti.

2. Datumi začetka uporabe odstavka 1 so naslednji:

(a) za območje Baltika iz pravila 14(3)(a) iz Priloge VI k MARPOL: 11. avgust 2006;

(b) za Severno morje:

— 12 mesecev po začetku veljavnosti razglasitve MPO v skladu z ustaljenimi postopki, ali

— 11. avgust 2007,

kar koli nastopi prej;

(c) za vsa druga morska območja, vključno s pristanišči, ki jih MPO naknadno razglasi za območja nadzora nad emisijami SOx v skladu s Pravilom 14(3)(b) iz Priloge VI k MARPOL: 12 mesecev po začetku veljavnosti te razglasitve.

3. Države članice so odgovorne za izvrševanje odstavka 1 vsaj na:

— plovilih, ki plujejo pod njihovimi zastavami, in

— v primeru držav članic, ki mejijo na območja nadzora nad emisijami SOx, plovilih, ki plujejo pod katero koli zastavo, ko so ta plovila v njihovih pristaniščih.

Države članice lahko glede drugih plovil sprejmejo dodatne izvršilne ukrepe v skladu z mednarodnim pomorskim pravom.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da od datuma iz odstavka 2(a) potniške ladje, ki opravljajo linijske prevoze v pristanišča Skupnosti ali iz njih, v njihovih teritorialnih vodah, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora onesnaževanja ne uporabljajo goriv za plovila, če vsebnost žvepla teh goriv presega 1,5 % mase. Države članice so odgovorne za izvrševanje te zahteve vsaj na plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo in na plovilih, ki plujejo pod katero koli zastavo, ko so ta plovila v njihovih pristaniščih.

5. Države članice zahtevajo od datuma iz odstavka 2(a) pravilno izpolnjevanje ladijskih dnevnikov, vključno v zvezi z operacijami menjave goriva, kot pogoj za vstop ladij v pristanišča Skupnosti.

6. Države članice od datuma iz odstavka 2(a) in v skladu s Pravilom 18 iz Priloge VI k MARPOL:

— vodijo register lokalnih dobaviteljev goriv za plovila,

— zagotovijo, da vsebnost žvepla v vseh gorivih za plovila, ki se prodajajo na njihovem ozemlju, dokumentira dobavitelj na dobavnici, ki jo spremlja zapečaten vzorec, ki ga podpiše predstavnik namembne ladje,

— ustrezno ukrepajo proti dobaviteljem goriva za plovila, za katere je bilo odkrito, da dobavljajo gorivo, ki ne ustreza podatkom na dobavnici,

— zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi za odpravo odkrite neustreznosti goriva za plovila.

7. Države članice zagotovijo, da se od datuma iz odstavka 2(a) dizelska olja za plovila ne dajejo na trg na njihovem ozemlju, če vsebnost žvepla v te vrste gorivih presega 1,5 % mase.

8. Komisija države članice obvesti o datumih začetka uporabe iz odstavka 2(b) in te datume objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼M2

Člen 4b

▼M4

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo na ladjah, zasidranih v pristaniščih Skupnosti

▼M2

1. Z učinkom od 1. januarja 2010 države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da naslednja plovila ne uporabljajo goriv za plovila z vsebnostjo žvepla večjo od 0,1 % mase:

▼M4

_____

▼M2

(b) v pristaniščih Skupnosti zasidrane ladje, pri čemer ima posadka dovolj časa za morebitno potrebno operacijo zamenjave goriva čim prej po prihodu do sidrišča in čim pozneje pred odhodom.

Države članice zahtevajo, da se čas kakršne koli operacije zamenjave goriva zabeleži v ladijskih dnevnikih.

2. Odstavek 1 se ne uporablja:

(a) kadar koli ladje v skladu z objavljenimi voznimi redi nameravajo ostati zasidrane manj kot dve uri;

▼M4

_____

▼M2

(c) do 1. januarja 2012 za plovila, ki so navedena v Prilogi in plujejo izključno na ozemlju Helenske republike;

(d) za plovila, ki izključijo vse motorje in ki v času, ko so zasidrana v pristaniščih, uporabljajo električno energijo z obale.

3. Z učinkom od 1. januarja 2010 države članice zagotovijo, da se plinska olja za plovila ne dajejo na trg na njihovem ozemlju, če vsebnost žvepla v teh gorivih presega 0,1 % mase.

Člen 4c

Preskusi in uporaba novih tehnologij za zmanjševanje emisij

1. Države članice lahko, po potrebi v sodelovanju z drugimi državami članicami, odobrijo preskuse tehnologij zmanjševanja onesnaževanja na plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo ali na morskih območjih pod njihovo jurisdikcijo. Med temi preskusi uporaba goriv za plovila, ki izpolnjujejo zahteve členov 4a in 4b, ni obvezna, če:

— se Komisijo in vsa zadevna pristanišča te države pisno obvesti o preskusih vsaj 6 mesecev pred njihovim začetkom,

— dovoljenja za preskuse ne veljajo več kot 18 mesecev,

— se v vse vključene ladje vgradi pred nedovoljenimi posegi zavarovano opremo za neprekinjeno spremljanje emisij v izpušnem plinu in jo vključene ladje uporabljajo ves čas preskusnega obdobja,

— vse vključene ladje dosežejo zmanjšanje emisij, ki je vsaj enako tistemu, ki bi bilo doseženo s spoštovanjem mejnih vrednosti žvepla v gorivu, določenih v tej direktivi,

— obstojijo ustrezni sistemi ravnanja z vsemi odpadki, ki jih med preskusnim obdobjem ustvarijo tehnologije za zmanjševanje emisij,

— se tekom celotnega preskusnega obdobja ocenjujejo učinki na morsko okolje, zlasti na ekosisteme v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, ter

▼M2

— se vsi rezultati predložijo Komisiji in objavijo najpozneje 6 mesecev po koncu preskusov.

2. Tehnologije za zmanjševanje emisij za ladje, ki plujejo pod zastavami držav članic, se odobrijo v skladu s postopkom iz člena 3(2) Uredbe (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o ustanovitvi Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) ([1]), ob upoštevanju:

— smernic, ki jih pripravi MPO,

— rezultatov preskusov iz odstavka 1,

— učinkov na okolje, vključno z dosegljivim zmanjšanjem emisij, in učinkov na ekosisteme v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih,

— izvedljivosti spremljanja in preverjanja.

▼M3

3. Komisija določi merila za uporabo tehnologij za zmanjševanje emisij z ladij ne glede na zastavo v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih Skupnosti. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(2). Komisija sporoči ta merila MPO.

▼M2

4. Namesto uporabe goriv za plovila z nizko vsebnostjo žvepla, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 4a in 4b, države članice lahko dovolijo ladjam uporabo odobrene tehnologije za zmanjševanje emisij, če te ladje:

— trajno dosegajo zmanjšanje emisij, ki je vsaj enakovredno tistemu, ki bi bilo doseženo s spoštovanjem mejnih vrednosti žvepla v gorivu, določenih v tej direktivi, in

— so opremljene z opremo za neprekinjeno spremljanje emisij, ter

— podrobno dokumentirajo, da tokovi odpadkov, ki se izpuščajo v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, na podlagi meril, ki so jih oblasti pristaniških držav sporočile MPO, ne vplivajo na ekosisteme.

▼B

Člen 5

Spremembe v preskrbi z gorivom

Če zaradi nenadne spremembe v preskrbi s surovo nafto, naftnimi proizvodi ali drugimi ogljikovodiki država članica težko izpolnjuje mejne vrednosti za največjo vsebnost žvepla iz členov 3 in 4, ta država članica o tem obvesti Komisijo. Komisija lahko odobri, da se na ozemlju te države članice uporablja višja mejna vrednost največ šest mesecev; o svoji odločitvi uradno obvesti Svet in države članice. Katera koli država članica lahko v enem mesecu to odločitev predloži Svetu. Svet lahko s kvalificirano večino v dveh mesecih sprejme drugačno odločitev.

Člen 6

Vzorčenje in analiza

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da z vzorčenjem preverijo, če je vsebnost žvepla v uporabljenem gorivu skladna s členoma 3 in 4. Vzorčenje se prične v šestih mesecih od začetka veljavnosti ustrezne mejne vrednosti za največjo vsebnost žvepla v gorivu. Izvaja se dovolj pogosto in na tak način, da so vzorci reprezentativni za pregledano gorivo.

([1]) UL L 324, 29.11.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 415/2004 (UL L 68, 6.3.2004, str. 10).

▼M2

1a. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je vsebnost žvepla v gorivu za plovila v skladu z ustreznimi določbami členov 4a in 4b.

Izmed naslednjih načinov vzorčenja, analize in nadzora se uporabi primernega:

— vzorčenje goriva za plovila za sežig na krovu ob dostavi v skladu s smernicami MPO in analiza vsebnosti žvepla,

— vzorčenje in analiza vsebnosti žvepla v gorivu za plovila za sežig na ladji v rezervoarjih, kadar je to izvedljivo, in analiza zapečatenih vzorcev na krovu ladij,

— nadzor nad ladijskimi dnevniki in dobavnicami o oskrbi ladij z gorivom.

▼M4

Vzorčenje se prične z dnem začetka veljavnosti ustrezne omejitve najvišje vsebnosti žvepla v gorivu. Izvaja se dovolj pogosto, pri zadostnih količinah in tako, da so vzorci reprezentativni za pregledano gorivo in za gorivo, ki ga uporabljajo plovila, ko plujejo v ustreznih morskih območjih in pristaniščih.

▼M2

Države članice po potrebi prav tako sprejmejo ustrezne ukrepe za nadzor nad vsebnostjo žvepla v gorivih za plovila, za katera se člena 4a in 4b ne uporabljata.

▼B

2. Referenčna metoda, ki se sprejme za ugotavljanje vsebnosti žvepla, se določi z:

▼M2

(a) metodo ISO 8754 (1992) in PrEN ISO 14596 za težko kurilno olje in za goriva za plovila;

▼B

(b) metodami EN 24260 (1987), ISO 8754 (1992) in PrEN ISO 14596 za plinsko olje.

Arbitražna metoda bo PrEN ISO 14596. Preveritev vsebnosti žvepla v uporabljenem plinskem olju se statistično interpretira skladno z standardom ISO 4259 (1992).

▼M2

Člen 7

Poročanje in pregled

1. Na podlagi rezultatov vzorčenja, analize in nadzora, izvedenih v skladu s členom 6, države članice vsako leto do 30. junija pošljejo Komisiji kratko poročilo o vsebnosti žvepla v tekočih gorivih, ki sodijo na področje uporabe te direktive in so se v prejšnjem koledarskem letu uporabljala na njihovem ozemlju. Poročilo vključuje zapis o celotnem številu vzorcev po vrsti goriva, ki so bili analizirani, navaja ustrezno količino uporabljenega goriva in izračunano povprečno vsebnost žvepla. Države članice prav tako poročajo o številu nadzorov, opravljenih na krovu ladij, in beležijo povprečno vsebnost žvepla v vrstah goriv za plovila, ki so bila uporabljena na njihovem ozemlju in ki dne 11. avgusta 2005 ne sodijo na področje uporabe te direktive.

2. Na podlagi, med drugim:

(a) letnih poročil, predloženih v skladu z odstavkom 1;

(b) opaženih trendov kakovosti zraka, zakisljevanja, stroškov goriva in preusmeritev;

(c) napredka pri zmanjševanju emisij žveplovih oksidov z ladij z mehanizmi MPO na podlagi pobud Skupnosti;

▼M2

(d) nove analize stroškovne učinkovitosti ukrepov iz člena 4a(4), vključno z neposrednimi in posrednimi koristmi za okolje in možnih nadaljnjih ukrepov za zmanjšanje emisij;

(e) izvajanja člena 4(c);

predloži Komisija do leta 2008 poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija lahko skupaj s poročilom predloži predloge za spremembo te direktive, zlasti glede:

— druge stopnje mejnih vrednosti žvepla, določene za vsako vrsto goriva, in

— ob upoštevanju dela znotraj MPO, glede morskih območij, kjer naj se uporabljajo goriva za plovila z nizko vsebnostjo žvepla.

Komisija še zlasti preuči predloge za:

(a) razglasitev dodatnih območij nadzora nad emisijami SOx MPO;

(b) znižanje dovoljene vsebnosti žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo na območjih nadzora nad emisijami SOx MPO, po možnosti na 0,5 %;

(c) alternativne ali dopolnilne ukrepe.

3. Komisija do 31. decembra 2005 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o možni uporabi ekonomskih instrumentov, vključno z mehanizmi, kot so diferencirane pristojbine, kilometrine, trgovanje z dovoljenimi emisijami in izravnave.

Komisija lahko v okviru pregleda v letu 2008 predloži predloge za uporabo ekonomskih instrumentov kot alternativnih ali dopolnilnih ukrepov, če je možno jasno izkazati koristi za okolje in zdravje.

▼M3

4. Vse spremembe, potrebne za tehnično prilagoditev točk 1, 2, 3, 3a, 3b in 4 člena 2 ali člena 6(2) zaradi znanstvenega in tehničnega napredka, sprejme Komisija. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(2). Take prilagoditve ne vplivajo neposredno na spremembo področja uporabe te direktive ali mejne vrednosti žvepla v gorivu, določene v tej direktivi.

▼B

Člen 8

Spremembe Direktive 93/12/EGS

1. Direktiva 93/12/EGS se spremeni, kakor sledi:

(a) v členu 1 se črtata odstavek 1(a) in odstavek 2;

(b) v členu 2 se črtata prvi pododstavek odstavka 2 in odstavek 3;

(c) črtata se člena 3 in 4.

2. Odstavek 1 se uporablja od 1. julija 2000.

▼M3

Člen 9

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B

Člen 10

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 1. julijem 2000. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Države članice Komisiji sporočijo besedila določb nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Kazni

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 13

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼M2

PRILOGA

GRŠKA PLOVILA

IME PLOVILA	LETO DOBAVE	ŠTEVILKA MPO
ARIADNE PALACE	2002	9221310
IKARUS PALACE	1997	9144811
KNOSSOS PALACE	2001	9204063
OLYMPIA PALACE	2001	9220330
PASIPHAE PALACE	1997	9161948
FESTOS PALACE	2001	9204568
EUROPA PALACE	2002	9220342
BLUE STAR I	2000	9197105
BLUE STAR II	2000	9207584
BLUE STAR ITHAKI	1999	9203916
BLUE STAR NAXOS	2002	9241786
BLUE STAR PAROS	2002	9241774
HELLENIC SPIRIT	2001	9216030
OLYMPIC CHAMPION	2000	9216028
LEFKA ORI	1991	9035876
SOPHOKLIS VENI-ZELOS	1990	8916607